

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/[E]Ü⁽¹⁾, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 9 lõiget 1, mis puudutab aspekti, milleks on tagada kohtumenetlus „igapähele[e], kes leiab, et teda on võrdse kohtlemise põhimõtte eiramise tõttu koheldud õigusvastaselt“, ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 esimest lõiku, mis puudutab aspekti, milleks on tagada õigus „tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele“, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused riigisisised õigusnormid nagu Rumeenia seaduse nr 62/2011, mis reguleerib tööturu osapoolte vahelist dialoogi, (Legea dialogului social nr. 62/2011) artikli 211 punkt c, mille kohaselt hakkab kahju hüvitamise hagi esitamise kolmeaastane tähtaeg kulgema „kahju tekkimise kuupäevast“, olenemata sellest, kas hageja oli kahju tekkimisest (ja selle ulatusest) teadlik või mitte?
2. Kas nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/[E]Ü, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõikeid 1 ja 2 ning artikli 3 lõike 1 punkti c lõppu tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused riigisisised õigusnormid nagu Rumeenia 5. novembri 2009. aasta raamseaduse nr 330 töötajate ühetaolise tasustamise kohta riigikassast (Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice) artikli 1 lõige 2, nagu seda on tõlgendatud kohtuotsuses nr 7/2019 (avaldatud väljaandes *Monitorul Oficial al României* – Rumeenia ametlik teataja – nr 343/06.05.2019), mille tegi Curte de Casație și Justiție (Rumeenia kõrgeim kassatsioonikohus) hagi kohta seaduse huvides, olukorras, kus hagejal ei olnud võimalik kasutada seadusjärgset õigust taotleda põhitöötasu suurendamist prokuröriametisse asumisel pärast seda, kui oli jõustunud seadus nr 330/2009 – õigusakt, milles oli sõnaselgelt ette nähtud, et töötasuõiguste suhtes kuulub nüüd ja edaspidi kohaldamisele üksnes [see] seadus, mille tagajärg on tema diskrimineerimine töötasu alusel võrreldes tema kolleegidega, sealhulgas vanuse kriteeriumi alusel, mis faktiliselt tähendab, et ainult vanematele prokuröridele ja kohtunikele, kes asusid ametisse enne 2010. aasta jaanuari (kelle suhtes tehti ajavahemikul 2006–2009 kohtuotsused, mille resolutsiooni tõlgendati 2019. aastal vastavalt Inalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia kõrgeim kassatsioonikohus) otsusele nr 7/2019), maksti tagasiulatuvalt välja töötasu töötasuõiguste alusel (mis on analoogsed nendega, mille tunnustamist nõutakse hagi, mis on käesoleva menetluse ese) 2019. aasta detsembris/2020. aasta jaanuaris ajavahemiku 2010–2015 eest, ehkki ka hageja töötas nimetatud ajavahemikul prokurörina, tegi sama tööd samadel tingimustel ja samas institutsioonis?
3. Kas direktiivi 2000/78/EÜ sätteid tuleb tõlgendada nii, et diskrimineerimine on nendega vastuolus üksnes siis, kui see põhineb mõnel selle direktiivi artiklis 1 sätestatud kriteeriumil, või vastupidi, kas nende sätetega, mida võib täiendada muude liidu õigusnormidega, on üldiselt vastuolus see, et töötajat koheldakse töötasu valdkonnas teistest erinevalt, kui ta teeb sama tööd samale tööandjale, samal perioodil ja samadel tingimustel?

⁽¹⁾ EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 8. novembril 2021 – ZQ versus Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

(Kohtuasi C-667/21)

(2022/C 95/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ZQ

Kostja: Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) 2016/679⁽¹⁾ (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 9 lõike 2 punkti h tuleb tõlgendada nii, et haigekassa meditsiiniteenistusel (Medizinischer Dienst) on keelatud töödelda oma töötaja terviseandmeid, mis on selle töötaja töövõime hindamise eeldus?

2. Juhul kui Euroopa Kohus peaks vastama esimesele küsimusele eitavalt, mille tagajärjel tuleks kõne alla isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 9 lõike 2 punktis h sätestatud erand isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 9 lõikes 1 ette nähtud terviseandmete töötlemise keelust: kas sellises olukorras nagu käesolev tuleb peale isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 9 lõikes 3 sätestatud nõuete järgida ka muid andmekaitsemeetmeid, ja kui jah, siis milliseid?
3. Juhul kui Euroopa Kohus peaks vastama esimesele küsimusele eitavalt, mille tagajärjel tuleks kõne alla isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 9 lõike 2 punktis h sätestatud erand isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 9 lõikes 1 ette nähtud terviseandmete töötlemise keelust: kas sellises olukorras nagu käesolev on terviseandmete töötlemine lubatav või seaduslik ainult juhul, kui täidetud on vähemalt üks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 6 lõikes 1 nimetatud tingimustest?
4. Kas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 82 lõige 1 on oma olemuselt eri- või üldpreveniivne ja kas seda tuleb vastutavalt töötlejalt või volitatud töötlejalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 82 lõike 1 alusel mittevaralise kahju eest nõutava hüvitise suuruse arvutamisel arvesse võtta?
5. Kas mittevaralise kahju tekitamise eest isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 82 lõike 1 alusel nõutava hüvitise suuruse arvutamisel on oluline vastutava töötleja või volitatud töötleja süü suurus? Eelkõige kas vastutava töötleja või volitatud töötleja süü puudumist või süü väiksust võib nimetatud isiku kasuks arvesse võtta?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Cottbus (Saksamaa) 29. novembril 2021 –
Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH versus Landesamt
für Bergbau, Geologie und Rohstoffe**

(Kohtuasi C-723/21)

(2022/C 95/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Cottbus

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Vastustaja: Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

Eelotsuse küsimused

- 1 a. Kas direktiivi 2000/60/EÜ (¹) artikli 7 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kõigil üldsuse liikmetel, keda projekt otseselt puudutab, on olukorras, kus on rikunud kohustust
 - i) hoida ära joogivee võtmiseks mõeldud veekogude kvaliteedi halvenemine,
 - ii) vähendada joogivee tootmiseks vajalike veepuhastustoimingute ulatust,

tuginedes kolmandate isikute kaitsele põhjaveekogumite seisundi halvenemise keelu kehtestamisel (vt Euroopa Kohtu 28. mai 2020. aasta otsus Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18 (²), punkt 132 jj, ja 3. oktoobri 2019. aasta otsus Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland jt, C-197/18 (³), punktid 40 ja 42), õigus pöörduda kohtusse?